

det med Styrelsen af et saa omfattende Kontor som Avispostkontoret hersteds forbundue Ansvar, og erholdt den derefter med en aarlig Pension af 2,287 Kr. Han oplyser derhos, at han i alle de Aar, han har forestaaet Kontoret, nemlig siden 1854, stadig til dettes Drift har maattet hde Tilskud, fordi den for Overpostmesterembedet fastsatte Kontorholds-godtgjorelse ikke var tilstraekkelig til Dækning af de nødvendige Udgifter som Følge af Forretningernes Tiltagen navnlig efter Postloven af 1871, hvorved han har lidt et meget betydeligt Tab, hvilket er ham saameget søeligere, som han ikke besidder nogen Formue. Da han føler sig overbevist om, at han til enhver Tid samvittighedsfuldt har røgtet det ham paalagte Hverv, ansøger han Thinget om at blive tilstaaet en passende Understøttelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

81. Fra Invalide Marker Andersen af Himmeløv om, at der maa blive udbetalt ham en for Tidrummet fra 1868 til 1875 inddragen Invalideforsørgelse. (Indbragt den 29de Marts 1884 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds, Scheel.)

Andrageren angiver, at han, efter at have i Krigen 1864 modtaget et Skudskaar i højre Haand, der havde til Følge, at han af en Kasationskommission blev erklæret for utjenstdygtig, erholdt en aarlig Forsørgelse af Statskassen af 69 Rdl., som han oppebar indtil Udgangen af 1867. Han formoder, at den da er bleven inddragen, fordi man ved et Skjøn, som blev taget over den syge Haand samme Efteraar, maatte er kommen til det Resultat, at Saaret ikke forhindrede ham i ved Arbejde at fortjene Underhold til sig og Familie. Da dette imidlertid var ham umuligt, fordi der næsten ingen Kraft var i den saarede Haand, maatte han paa Grund af sin kummerlige Stilling ty til Kommunen, som ogsaa støttede ham, indtil han i Foraaret 1875 af Invalidebestyrelsen anmodedes om atter at lade Haanden syne, hvorefter da den tidligere Invalideforsørgelse tilstodes ham. Da han formener, at der er sket ham Uret derved, at man i de nævnte Aar har inddraget den ham en Gang tilstaaede Forsørgelse, og da han derved er kommen i meget trykkende Omstændigheder, andrager han om Folkethingets Bistand til at saa den fra 1868 til 1875 inddragne Forsørgelse udbetalt, efter at Finantsministeriet paa et Andragende derom har svaret, at det ikke saae sig i Stand til at bevilge dette.

Andragendet foreslaas henvist til Finantsministeren.

(82—122 findes i Betænkningen over Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af den spanske Handelstraktat.)

123. Fra 497 Handelsgartnere m. Fl. i Landets forskjellige Egne om, at der ved en eventuel Revision af Toldloven maa blive lagt Told paa forskjellige i Andragendet nævnte Havesager. (Indbragt den 13. Mai 1884 af Folkethingetsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds, Thomsen.)

Andragendet er saalydende:

„Det er en Kjendsgjerning, at Havebruget her i Landet i de senere Aar har arbeidet under et stærkt økonomisk Tryk, idet Priserne paa de fleste Haveprodukter have været i succesiv og stadig Nedgang. Da vi tro, at Grunden til dette Forhold navnlig maa søges i den stærkt tiltagende Indførsel af udenlandske, særligt indiske Havesager, og da vi paa Grund af Forhold, hvorover vi ikke ere Herrer, staa næsten værgeløse lige over for denne Konkurrence, saa tillade vi os herved ærbødigst at anmode den høje Regjering og Rigsdag om, at der ved den forestaaende Revision af Toldloven maa blive taget Hensyn til vort, som vi tro, berettigede Forlangende om Told paa de i nedenstaaende Rebegjorelse